

31976L0621

1976 7 28

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

L 202/35

## TARYBOS DIREKTYVA

1976 m. liepos 20 d.

**dėl didžiausio eruko rūgšties kiekio nustatymo žmonėms vartoti skirtuose aliejuose ir riebaluose bei maisto produktuose, į kuriuos pridedama šių aliejų ir riebalų**

(76/621/EEB)

EUROPOS BENDRIJŲ TARYBA,

kadangi bandymai tęsiami ir pastaruoju metu jie atliekami su rapsų aliejumi ir kitais aliejais bei riebalais, bet atsargumo sumetimais eruko rūgšties vartojimas turėtų būti apribotas, kol duomenys dar nėra žinomi;

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 43 ir 100 straipsnius,

kadangi, norint pasiekti šį tikslą, turėtų būti nustatytas didžiausias eruko rūgšties kiekis aliejuose bei riebaluose, taip pat maisto produktuose, į kuriuos jų pridedama; kadangi yra įmanoma nerizikuojant žmonių sveikata netaikyti šios direktyvos maisto produktams, kuriuose yra nedidelis riebalų kiekis;

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę <sup>(1)</sup>,

kadangi dėl to turėtų būti nustatytas didžiausias kiekis, taikytinas ne vėliau kaip nuo 1979 m. liepos 1 d., kuris, nesant tikslios galutinės mokslinės informacijos šiuo klausimu ir atsižvelgiant į rapsukų sėklų gamybos Bendrijoje kokybinę plėtrą, garantuos žmonių sveikatos apsaugą;

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę <sup>(2)</sup>,

kadangi didelės rapsukų aliejaus dozės, sušertos eksperimentiniams gyvūnams, padarė jiems nepageidaujamą poveikį, tačiau kadangi nebuvo įrodytas toks pat jo poveikis žmogui;

kadangi bet kokiomis aplinkybėmis nuo 1977 m. liepos 1 d. eruko rūgšties kiekis neturi būti didesnis kaip 10 %;

kadangi ši poveikį iš esmės sukėlė eruko rūgštis – viena šio aliejaus sudedamųjų dalių;

kadangi remdamosi sveikatos apsaugos reikalavimais kai kurios valstybės narės jau nustatė didžiausius eruko rūgšties lygius atskiroms produktų rūšims bei dietų struktūroms;

kadangi kiti valgomieji aliejai bei riebalai taip pat turi eruko rūgščių;

kadangi atrankos ir analizės metodai, būtini eruko rūgšties kiekiui minėtuose produktuose nustatyti, yra techninio pobūdžio įgyvendinimo priemonės; kadangi, norint supaprastinti ir paspartinti procedūrą, jas nustatyti turėtų būti pavesta Komisijai;

<sup>(1)</sup> OL C 280, 1975 12 8, p. 13.

<sup>(2)</sup> OL C 286, 1975 12 15, p. 39.

kadangi visais atvejais, kai Taryba suteikia Komisijai įgaliojimus įgyvendinti maisto produktams taikomas taisykles, turėtų būti nustatyta glaudaus valstybių narių ir Komisijos bendradarbiavimo Maisto produktų nuolatinio komitete, įkurtame 1969 m. lapkričio 13 d. Tarybos sprendimu<sup>(1)</sup>, tvarka,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

#### 1 straipsnis

Ši direktyva taikoma:

- a) žmonėms vartoti skirtiems aliejams, riebalams ir jų mišiniams;
- b) sudėtiniams maisto produktams, į kuriuos dedama aliejų, riebalų ir jų mišinių ir kurių bendras riebalų kiekis sudaro daugiau kaip 5 %; tačiau valstybės narės gali taikyti šios direktyvos nuostatas ir tiems maisto produktams, kuriuose esantis riebalų kiekis sudaro 5 % arba mažiau.

#### 2 straipsnis

1. Ne vėliau kaip nuo 1979 m. liepos 1 d. 1 straipsnyje nurodytų produktų eruko rūgšties lygis, apskaičiuotas remiantis bendru riebalų rūgščių kiekiu riebalų komponente, negali būti didesnis kaip 5 %.
2. Bet kokiomis aplinkybėmis nuo 1977 m. liepos 1 d. valstybės narės nustato ne didesnę kaip 10 % eruko rūgšties kiekį.

#### 3 straipsnis

Atrankos procedūros ir tyrimų metodai, būtini nustatant 1 straipsnyje minimų produktų eruko rūgšties kiekį, nustatomi 5 straipsnyje nurodyta tvarka.

#### 4 straipsnis

1. Jei valstybė narė, gavusi naujos informacijos arba iš naujo įvertinusi tą, kurią turėjo iki šios direktyvos priėmimo, turi rimtą pagrindą manyti, jog 2 straipsnyje nurodyti eruko rūgšties didžiausi kiekiai kelia pavojų žmonių sveikatai, nors ir atitinka šios direktyvos nuostatas, ji gali laikinai sustabdyti arba apriboti savo teritorijoje minėtų nuostatų taikymą. Apie tai ji nedelsdama praneša kitoms valstybėms narėms ir Komisijai ir pagrindžia savo sprendimą.

2. Komisija nedelsdama ištiria minėtos valstybės narės pateiktas priežastis, pasitaria su Maisto produktų nuolatinio ko-

miteto sudėtyje esančiomis valstybėmis narėmis ir tada pareiškia savo nuomonę bei imasi atitinkamų priemonių.

3. Jei Komisija mano, jog tam, kad būtų pašalintos šio straipsnio 1 dalyje minimos kliūtys bei garantuota žmonių sveikatos apsauga, direktyvą reikia pataisyti, ji pradeda 5 straipsnyje nurodytą procedūrą, siekdama priimti pakeitimus; valstybė narė, kuri jau yra priėmusi apsaugos priemones, gali jas taikyti iki to laiko, kol įsigalios pakeitimai.

#### 5 straipsnis

1. Kai reikia laikytis šiame straipsnyje nurodytos tvarkos, pirmininkas savo iniciatyva arba valstybės narės atstovo prašymu perduoda klausimą svarstyti Maisto produktų nuolatiniam komitetui, įkurtam 1969 m. lapkričio 13 d. Tarybos sprendimu (toliau – Komitetas).

2. Komisijos atstovas pateikia Komitetui priemonių, kurių reikia imtis, projektą. Komitetas savo nuomonę dėl projekto pareiškia per tokį laiką, kurį nustato pirmininkas, atsižvelgdamas į klausimo skubumą. Nuomonė pareiškia 41 balsu dauguma, valstybių narių balsus paskirstant Sutarties 148 straipsnio 2 dalyje numatyta tvarka. Pirmininkas nebalsoja.

3. a) Komisija patvirtina numatytas priemones, jeigu jos atitinka Komiteto nuomonę.

b) Jeigu numatytos priemonės neatitinka Komiteto nuomonės arba nuomonė nepareiškia, Komisija nedelsdama pateikia Tarybai pasiūlymą dėl priemonių, kurių turi būti imtasi. Taryba sprendžia kvalifikuota balsų dauguma.

c) Jeigu Taryba per tris mėnesius nuo tos dienos, kai klausimas buvo jai perduotas, nepriima jokie sprendimo, pasiūlytas priemones patvirtina Komisija.

#### 6 straipsnis

5 straipsnis taikomas 18 mėnesių laikotarpiui nuo tos dienos, kurią klausimas buvo pirmą kartą perduotas svarstyti Komitetui pagal 5 straipsnio 1 dalies nuostatas.

#### 7 straipsnis

1. Jei reikia, valstybės narės iš dalies pakeičia savo įstatymus, kurie, įsigalioję iki 1977 m. sausio 1 d., įgyvendina šią direktyvą, ir apie tai nedelsdamos praneša Komisijai.

<sup>(1)</sup> OL L 291, 1969 11 29, p. 9.

2. Tokiu būdu pakeisti įstatymai taikomi tiems produktams, kurie yra pirmą kartą pateikti į rinką atitinkamai po 1977 m. liepos 1 d. ir 1979 m. liepos 1 d.

Priimta Briuselyje, 1976 m. liepos 20 d.

*8 straipsnis*

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

*Tarybos vardu*

*Pirmininkas*

A. P. L. M. M. van der STEE